

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2Csp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200383
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220200383.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovaným X/ G. F., U.. XX. XX. XXXX, R. D.. O.. T. XXX/XX,XXX XX H. L., právne zastúpený splnomocneným zástupcom spoločnosťou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 3652, X/ O. F., U.. XX. XX. XXXX, R. D.. O.. T. XXX/XX, XXX XX H. L., právne zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, za účasti osobitného subjektu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní o zaplatenie 3.827,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 120,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 07.10.2020 do 02.11.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 03.11.2020 do 01.12.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 02.12.2020 do 31.12.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 01.01.2021 do zaplatenia.

II. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.149,28 Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.149,28 Eur počnúc od 28. 06. 2017 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Dňa 28. 02. 2020 podal právny predchodca žalobcu (VÚB, a. s.) na tunajší súd žalobu, ktorou sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 3.827,30 EUR spolu s príslušenstvom pozostávajúci zo zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy počnúc od 26. 07. 2017 do zaplatenia. Zároveň sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili dňa 12.02. 2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ pôžičku vo výške 5.000 EUR. Uvedenú čiastku pôžičky sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 116,26 EUR až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 6.975,60 EUR. Pritom žalovaní 1/ a 2/ ku dňu doručenia žaloby už uhradili čiastku 2.557,72 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas právny

predchodca žalobcu listom - predžalobná upomienka zo dňa 26.05.2017 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok, ktoré ani dodatočne neuhradil. Žalovaného súčasne upozornil, že pokiaľ nedôjde k uhradeniu najstaršej omeškanej splátky má žalobca právo úver zosplatniť. Následne právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle § 565 OZ a vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského ku dňu 19. 07. 2017, o čom informoval listom žalovaných 1/ a 2/ dňa 20. 07. 2020. Celkový dlh žalovaných 1/ a 2/ ku dňu podania žaloby predstavuje čiastku 3.827,30 EUR. Uvedená suma predstavuje súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení, po odpočítaní úhrad žalovaných (6.385,02 EUR -2.557,72 EUR). Žalobca si nenárokoval náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Žalobca uplatnil nárok na zákonný úrok z omeškania počítaný od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení vyhlásenia okamžitej splatnosti, t. j. vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy 3.827,30 EUR počnúc od 26. 07. 2017 do zaplatenia.

3. Okresný súd Veľký Krtíš dňa 08. 04. 2020 vydal platobný rozkaz, č. k. 2Csp/26/2020-42, voči ktorému žalovaný 1/ podal včas odpor sa vecným odôvodnením. Poukázal, že žalobca nevyčíslil presne dlžnú sumu, pretože žalovaná čiastka nie predstavuje reálnu výšku dlhu. Následne Okresný súd Veľký Krtíš uznesením č. k. 2Csp/26/2020-52 zo dňa 04. 06. 2020 platobný rozkaz zrušil s poukazom na ust. § 267 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Právny zástupca žalobcu následne v replike doručenej súdu dňa 18. 06. 2020 uviedol, že dostatočne vyčíslil žalobný nárok, ktorý preukázal listinnými dôkazmi. Žalovaný 1/ nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a usiluje sa o obštrukciu konania.

5. Právny zástupca žalovaného 1/ v duplike doručenej súdu dňa 23. 11. 2020 poukázal, že premlčacia doba pokiaľ bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína v zmysle § 103 OZ plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. V prípade, že pre nesplnenie niektorej zo splatných splátok sa stane zročným celý dlh, potom premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V kontexte uvedeného ustanovenia poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20. 02. 2019, podľa ktorého premlčacia doba na zaplatenie zosplatneného dlhu začína plynúť skôr ako dôjde k zosplatneniu dlhu, dodatočne odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13. 09. 2018, podľa ktorého keď zákon vymedzil podmienku omeškania splátky spotrebiteľa mal na mysli omeškanie v poradí prvej splatnej splátky za podmienky, že nebude spotrebiteľom uhradená. Záverom vzniesol námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu z dôvodu nedodržania zákonného postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

6. Podaním doručeným súdu dňa 15. 01. 2021 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 120 EUR spolu s príslušenstvom, keďže žalovaný uskutočnil v prospech žalobcu úhrady na zaplatenie dlžnej sumy dňa 06. 10. 2020 vo výške 30 EUR, dňa 02. 11. 2020 v sume 30 EUR, dňa 01. 12. 2020 v sume 30 EUR a dňa 31. 12. 2020 v sume 30 EUR. Navrhol, aby konanie v rozsahu späťvzatia žaloby súd čiastočne zastavil a žalobcovi podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil krátky súdny poplatok. Naopak zotrval na žalobe a žiadal, aby súd žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaviazal na zaplatenie sumy 3.707,30 EUR spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.827,30 EUR počnúc od 26. 07. 2017 do 06. 10. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.797,30 EUR počnúc od 07. 10. 2020 do 02. 11. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.767,30 EUR počnúc od 03. 11. 2020 do 01. 12. 2020, spolu s 5,0 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.737,30 EUR počnúc od 02. 12. 2020 do 31. 02. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.707,30 EUR počnúc od 01. 01. 2021 do zaplatenia.

7. Dňa 17. 09. 2020 Okresný súd Veľký Krtíš uznesením č. k. 2Csp/26/2020-103 pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom v Bratislave, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania na strane žalobcu vstúpil žalobca - spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, IČO: 35 831 54. Súd mal preukázané, že pohľadávka, ktorej sa týka predmet konania prešla z pôvodného veriteľa na žalobcu, ktorý súhlasil so vstupom do konania.

8. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením č. k. 2Csp/26/2020-109 zo dňa 04. 11. 2020 vyhovel návrhu Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, IČO: 42 362 962

a predmetné združenie pribral do konania ako osobitný subjekt na strane žalovaného s poukazom na ust. § 95 ods. 1, 2, 3 CSP.

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 19. 02. 2021, na ktoré sa neustanovili právny zástupca žalobcu a žalovaného 1/, strany a osobitný subjekt OZ všeobecná ochrana práv spotrebiteľov neustanovili. Právny zástupca žalobcu súhlasil s prejednaním sporu vo svojej neprítomnosti. Súd postupoval podľa § 180 CSP a pojednávanie vykonal v neprítomnosti právnych zástupcov žalobcu, žalovaného 1/ a strán.

10. Právny zástupca žalovanej 2/ na pojednávaní dňa 19. 02. 2021 vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Poukázal, že najstaršou nezaplatenou splátkou, pre ktorú žalobca mohol žiadať splatenie úveru bola splátka splatná v mesiaci január 2017 ku dňu 20. 01. 2017. Žalobný nárok mohol uplatniť v trojročnej premlčacej dobe počnúc od 21. 01. 2017, pričom žaloba bola podaná na súd až dňa 28. 02. 2020 po uplynutí premlčacej doby. Navrhol, aby súd žalobu zamietol vzhľadom na obdobné rozhodnutie vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 12Csp/22/2020. Ďalej dodal, že ku zosplateniu malo dôjsť k 19. 01. 2017 vzhľadom na omeškanie s úhradou najstaršej splatnej splátky k tomuto dňu, preto nárok žalobcu bol premlčaný. Poukázal, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované osobitnou právnou úpravou zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, najmä z dôvodu rozporu výšky RPMN, neuvedenie termínu konečnej splatnosti. S poukazom na uvedené navrhol, aby súd žalobu zamietol alebo úver posudzoval ako bezúročný a bez poplatkov.

11. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s listinnými dôkazmi: Notárska zápisnica z 11. 12. 2017 č.l. 4-7, Príloha 1 Projektu Opis rozdelenia majetku a záväzkov č.l. 8, Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. 02. 2015 č.l. 12-17, Predžalobná upomienka z 26. 05. 2017 č.l. 17, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 18 - 19, doručenka č.l. 20, Prehľad splátok a úhrad klienta G. F. č.l. 21-22, Žiadosť o postúpenie a prevod č.l. 76, Príloha č. 1 Odvolanie plnej moci č.l. 78, Príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 79, Oznámenie o postúpení pohľadávky z 26. 08. 2020 č.l. 82-85, Odvolanie plnomocenstva VÚB č.l. 86, výpis z účtu G. F. č.l. 164, Informácia k žiadosti XXXXXXXXXXXX č.l. 179-180.

12. Na základe vykonaných dôkazov súd vo veci zistil tento skutkový stav:

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ v postavení spoludlžníkov uzatvorili dňa 12. 02. 2015 Zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie/Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru v celkovej výške 5.000 EUR, ktoré sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 116,26 EUR, splatných do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci až do zaplatenia celkovej čiastky vo výške 6.975,60 EUR, pri celkových nákladoch spotrebiteľa za poskytnutie úveru vo výške 1.975,60 EUR. Zmluvné strany si dohodli fixnú ročnú úrokovú sadzbu 14,90 %, pri stanovenej RPMN 14,90 % a priemernej hodnote RPMN 18,66 %. Zmluva uvádza konečnú splatnosť úveru vyjadrenú údajom „2/2020“ s tým, že splatnosť prvej splátky nastala ku dňu 20. 03. 2015 a ostatné splátky sa stali splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Žalovaní čerpali finančné prostriedky v dohodnutej výške, avšak porušili zmluvné povinnosti, pretože dohodnuté splátky neuhradili riadne a včas, čím sa dostali do omeškania. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných listom - predžalobná upomienka zo dňa 26. 05. 2017, aby uhradili dlžnú pohľadávku zo Zmluvy rozhodne 12. 02. 2015 vzhľadom na evidovaný nedoplatok na splátkach v celkovej sume 581,30 EUR. Súčasťou upomienky je upozornenie veriteľa na právo zosplatiť úver v prípade, že do 05. 07. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatné v mesiaci 03/2017. Žalovaní napriek tomu neuhradili dlžnú sumu v dodatočnej lehote, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť ku dňu 19. 07. 2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovaným listom - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20. 07. 2017, ktorý odoslal na adresu bydliska žalovaných 1/ a 2/. Podľa prehľadu splátok k Zmluve č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX súd mal preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ doposiaľ uhradili na Zmluvu čiastku ku dňu doručenia žaloby vo výške 2.557,72 EUR. Žalovaní poslednú úhradu, ktorá bola pripísaná na úhradu úverových splátok zo zmluvy uskutočnili ku dňu 30. 12. 2016 vo výške 116,26 EUR. Následné ďalšie splátky nerealizovali, počnúc splatnosťou splátky splatné v mesiaci 01/2017 sa dostali do omeškania. Dňa 30. 11. 2017 bola uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom. Podľa prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy vyplýva, že predmetom postúpenia bola pohľadávka uplatňovaná v predmetnom konaní. Uvedená skutočnosť žalobcom bola písomne oznámená dňa 26. 08.

2020 žalovaným 1/ a 2/. Okresný súd Veľký Krtíš o procesnom nástupníctve žalobcu rozhodol uznesením č. k. 2Csp/26/2020-103 zo dňa 17. 09. 2020, právoplatným dňa 27. 10. 2020.

13. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“); zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy do 30.09.2015 (ďalej len na „OZ“); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 53 ods. 6 OZ; ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ; ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ; ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy do 29.09.2015 (ďalej len na „ZoSÚ“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. b), f), g), i), j), k), l) ZoSÚ; zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať:

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ; poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ; ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky do 31.12.2017 (ďalej len „Zákon o bankách“); ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Vzhľadom na to, že žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 120 EUR spolu s príslušenstvom, súd podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 120,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 07. 10. 2020 do 02. 11. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 03. 11. 2020 do 01. 12. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 02. 12. 2020 do 31. 12. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30 EUR od 01. 01. 2021 až do zaplatenia. Nesúhlas žalovaných 1/, 2/ súd nezisťoval, keďže ku späťvzatiu došlo skôr ako sa začalo pojednávanie.

26. Predmetom žaloby po čiastočnom zastavení konania zostal žalobný nárok o zaplatenie sumy 3.707,30 EUR spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.827,30 EUR počnúc od 26. 07. 2017 do 06. 10. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.797,30 EUR počnúc od 07. 10. 2020 do 02. 11. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.767,30 EUR počnúc od 03. 11. 2020 do 01. 12. 2020, spolu s 5,0 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.737,30 EUR počnúc od 02. 12. 2020 do 31. 02. 2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.707,30 EUR počnúc od 01. 01. 2021 do zaplatenia.

27. Súd vyššie citované zákonné ustanovenia aplikoval na zistený skutkový stav a dospel k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná.

28. Pred preskúmaním vecnej opodstatnenosti žaloby súd sa zaoberal námietkami žalovaných 1/ a 2/ voči aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a následne vznesenou námietkou premlčania nároku žalobcu.

29. Preskúvanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Pričom súd skúma vecnú legitímáciu vždy aj bez návrhu a v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Súd vyšiel z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, keď by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa, ktorým bola banka (VÚB, a.s.) vyžadoval, aby pred postúpením splatnej pohľadávky banka preukázateľne vyzvala dlžníka (žalovanú) na zaplatenie dlžnej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému zročnému dlhu. Žalobca bol povinný preukázať zaslanie a doručenie výzvy žalovaným bankou na uhradenie dlžnej sumy a podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách a preukázať dĺžku omeškania žalovaných (dlžníka) so zaplatením peňažného záväzku viac ako 90 dní. Po dodržaní tohto postupu bolo možné, aby banka celú zosplatenú pohľadávku postúpila inému subjektu. Za písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné považovať aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorého súčasťou je výzva na uhradenie pohľadávky z konkrétnej zmluvy a v konkrétnej výške. Žalobca preukázal, že žalovaným 1/ a 2/ bola na adresu bydliska uvedenú v zmluve doručená výzva, že žalovaní sú v omeškaní, ktorá sa dostala do sféry ich dispozície. Na uvedenom základe je možné konštatovať, že pohľadávka banky bola postupiteľná. Uvedené potvrdzuje listina - Predžalobná upomienka zo dňa 26. 05. 2017 s obálkou a poštovou doručenkou s vyznačenou poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, ktorá bola dňa 13.06.2017 vrátená právnenému predchodcovi žalobcu. V zmysle čl. XVI. Zmluvné podmienky, bod 14.2 Zmluvy oznámenie zasielané klientovi do vlastných rúk sa považuje za doručené aj okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, aj v prípade, keď sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Dňom 13.06.2017 súd mal preto preukázané splnenie zákonnej podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaní boli preukázateľne vyzvaní na zaplatenie nesplneného peňažného záväzku, s ktorým ku dňu výzvy bol v omeškaní po dobu viac ako 90 dní. Uvedené pritom potvrdzuje tiež obsah výzvy (predžalobnej upomienky), ktorým žalovaní boli upozornení na možnosť zosplatenia úveru pre splátku, ktorej splatnosť nastala v mesiaci 03/2017. Rovnako podľa výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru počnúc splatnosti splátky splatnej v mesiaci 01/2017, čím boli v omeškaní (ku dňu postúpenia) viac ako 90 kalendárnych dní so splnením svojho peňažného záväzku voči banke. Na základe uvedených skutočností súd mal preukázané splnenie zákonných podmienok, ktoré sú vyžadované pre platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd mal preukázané postúpenie pohľadávky uplatňovanej v predmetnom konaní žalobcom ako platný právny úkon a tým aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

30. Ďalej sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovanou 2/. Z ust. § 103 OZ vyplýva, že keď sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade premlčacia doba na zaplatenie zosplateného dlhu začala plynúť skôr ako došlo k zosplateniu dlhu, teda od dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Obsahom predžalobnej upomienky zo dňa 26. 05. 2017 (č. l. 17), Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20. 07. 2017 a Prehľadom splátok a úhrad žalovaných 1/ a 2/ k Zmluve č. XXXXXXXX súd mal preukázané, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 19. 09. 2017 z dôvodu omeškania žalovaných so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 03/2017, ku dňu 20. 03. 2017. Týmto okamihom preto začala plynúť premlčacia doba v súvislosti so zročnosťou celého zosplateného dlhu. Žaloba bola žalobcom podaná na tunajšom súde dňa 28. 02. 2020, tj. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená žalovanou 2/ nebola opodstatnená, nakoľko nárok uplatnený žalobou nebol premlčaný. Na uvedenom nič nemení, že najstaršou nezaplatenou splatnou splátkou, pre ktorú mohol žalobca pristúpiť k zosplateniu úveru bola splátka splatná v mesiaci 01/2017 ku dňu 20. 01. 2017. Žalobca nebol zákonom nijako limitovaný, aby pristúpil k zosplateniu úveru aj neskôr a svoje právo požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky uplatňoval pre nezaplatenie splátky zročnej v mesiaci 03/2017. Od zročnosti tejto konkrétnej splátky pre nesplnenie ktorej došlo k zosplateniu celej pohľadávky začala plynúť premlčacia doba celého zročného dlhu do budúcnosti. Pritom pre staršie, nezaplatené a teda skôr zročné splátky platí, že sa premlčujú samostatne. Názor žalovanej 2/ nebol správny, pretože v zmysle § 103 OZ začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu sa neviaže na prvú omeškanú splátku (v tomto konkrétnom prípade na splátku za

mesiac 01/2017), pretože by sa tak posunul začiatok plynutia premĺčacej doby pred okamžik splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po prvej z nich. Uvedenému potvrdzuje prax odvolacieho Krajského súdu v Banskej Bystrici vyplývajúca z rozsudkov sp. zn. 15CoCsp/35/2020 zo dňa 07. 10. 2020, sp. zn. 17CoCsp/35/2020 zo dňa 09. 12. 2020.

31. Nadväzne súd uvádza, že podľa § 565; veta prvá OZ, ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca preukázal, že uvedené zákonné podmienky boli splnené, pretože včas uplatnil právo na zosplatenie a žalovaných 1/ a 2/ na daný úkon riadne upozornil. V čl. XVI. Zmluvné podmienky, bod 12.2 Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky predmetnej Zmluvy zo dňa 12. 02. 2015 si pôvodný veriteľ a žalovaní dohodli možnosť straty výhody splátok. Uvedené dojednanie Zmluvy upravuje právo žalobcu požadovať od žalovaných (klienta) o zaplatenie celej pohľadávky z úveru v prípade jeho riadneho včasného nesplácania. Podmienky pre vyhlásenie okamžitej splatnosti odkazujú na ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ktoré boli veriteľom (žalobcom) dodržané. Pôvodný veriteľ (právny predchodca žalobcu v predžalobnej upomienke zo dňa 26. 05. 2017 upozornil žalovaných na možnosť zosplatenia úveru pre splátku splatnú v mesiaci 03/2017. Písomnosť žalovaným zaslal na adresu označenú v zmluve, ktorú uviedli pri vzniku zmluvného vzťahu na účel doručovania. Pošta žalobcovi vrátila uvedenú zásielku s poznámkou súdneho doručovateľa „zásielka neprevzatá odbernej lehote“. Podľa čl. XVI. Zmluvné podmienky, bod 14.2 Doručovanie predmetnej Zmluvy, zásielka sa považuje za doručенú dňom, keď sa oznámenie vráti spoločnosti ako nedoručené, aj keď sa žalovaní 1/ a 2/ (klient) o zaslaní oznámenia nedozvedeli. Predmetnej veci sa právnomu predchodcovi vrátilo oznámenie (predžalobná upomienka zo dňa 26.05. 2017) dňa 13. 06. 2017. Dňa 20. 07. 2017 právny predchodca žalobcu v súlade so Zmluvou oznámil žalovaným, že dlh sa stal splatný v celom rozsahu, preto v súlade so zákonom nastali účinky zosplatenia úveru nastali k dňu 19. 07. 2017.

32. Na základe vykonaných dôkazov možno uzavrieť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ vznikol zmluvný vzťah založený Zmluvou zo dňa 12. 02. 2015, ktorý súd posudzoval podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a z hľadiska právnej kvalifikácie ju podriadil pod ustanovenie osobitnej právnej úpravy vyplývajúcej zo zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaného) preskúmal dôvodnosť žalobného nároku s ohľadom na kontext jeho súladu s príslušnými právnymi normami na ochranu práv spotrebiteľov, predovšetkým, či dotknutá zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje tiež osobitné náležitosti obsiahnuté v ustanovení § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, absenciu ktorých spomenutý zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

33. Súd konštatuje, že v predmetnej Zmluve nebol vyjadrený konkrétny časový údaj - deň, ktorý v mesiaci február 2020 mal nastať termín konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48 podľa súdu nebolo nevyhnutné, aby zmluva, resp. jej zmluvné podmienky uvádzali splatnosť každej jednotlivéj splátky (vrátane termínu konečnej splatnosti úveru) s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ zmluvné podmienky zmluvy žalovanej umožňovali s istotou identifikovať tento dátum. Zo zmluvy vyplýva, že ďalšie splátky boli splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Zmluvné podmienky žalovanému 1/, 2/ ako spotrebiteľovi umožňovali s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti ako deň 20. 02. 2020.

34. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky počtu a termínov splatnosti splátok istiny, úrokov je potrebné posudzovať s ohľadom na praktický význam a reálnu využiteľnosť údajov. Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia predmetnej zmluvy nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov, tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za použitia eurokonformného výkladu je uvedené pojmy potrebné posudzovať ako spresňujúce kategórie, ktoré uvádzajú, čo splátka úveru zahŕňa (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 146/2017).

35. Zmluva deklaruje údaj o priemernej RPMN na úrovni 18,66 %, ktorý nezodpovedá platnej priemernej RPMN určenej v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ. Pri tomto ukazovateli bolo potrebné

správne vychádzať z údajov uvedených podľa Súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2015 pri Spotrebiteľských úverov so zabezpečením vo výške od 1.500 EURR do 6.500 EUR so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov. Podľa evidencie údajov priemerná RPMN bola na úrovni 20,59 %. Uvedený prístup žalobcu považoval súd za nesprávny, pretože údaje o priemernej hodnote RPMN nie je len formálnym resp. samoúčelným údajom, ale má pre spotrebiteľa dôležitú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať, ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade nesprávne uvedený, inak by nebol zákonodarcom vyžadovaný ako podstatná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ). V danom prípade veriteľ (žalobca) poskytol žalovanému 1/, 2/ mylnú informáciu v tom, že vo všeobecnosti sú spotrebiteľské úvery poskytované za priaznivejších podmienok, čo bolo v rozpore so skutočnosťou.

36. Ukazovateľ RPMN deklaruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá vyjadruje v percentuálnom vyjadrení všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (úrokovú sadzbu, poplatky, poistenie k úveru). Vo všeobecnosti platí, že keď v zmluve je uvedená nižšia hodnota RPMN než v skutočnosti úveru prislúcha, považuje sa takto poskytnutá pôžička alebo úver za bezúročný a bezodplatný. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezodplatný v prípade, ak hodnota RPMN prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty (to neplatí pre úvery na bývanie). Z predmetu zmluvy, ktorý je vyjadrený v článku X. Pôžička vyplýva, že celkové náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom vo výške 5.000 EUR boli dojednané v sume 1.975,60 EUR. Pričom celková čiastka, ktorú žalovaní ako spotrebiteľa boli povinní zaplatiť bola deklarovaná vo výške 6.975,60 EUR (celková výška úveru 5.000 EUR + celkové náklady spotrebiteľov 1.975,60 EUR). Z uvedeného vyplýva, že celkové náklady v percentuálnom vyjadrení boli na úrovni 39,51 % sumy poskytnutého úveru. Zmluva nesprávne vyjadruje ukazovateľ RPMN vo výške 14,90 % (zhodne s fixnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 %), nakoľko skutočné náklady na poskytnutie úveru boli dvojnásobne vyššie. Zmluva v ustanovení čl. X. nešpecifikuje žiadne ďalšie náklady spotrebiteľa (okrem odplaty) spojené so spotrebiteľským úverom. Vzhľadom na uvedené bola nesprávne uvedená sadzba RPMN v Zmluve, čím nebola dodržaná zákonná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

37. Ďalej súd dodáva, že ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (do 31. 03. 2015) v ustanovení § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ vyžadoval, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo uvedené obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu. Pokiaľ spotrebiteľský úver bol ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžadovala údaje aj o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu. Z obsahu Zmluvy zo dňa 12. 02. 2015 nevyplýva splnenie danej zákonnej náležitosti. Zmluvný formulár na strane 1/20 v záhlaví zmluvy neumožňuje identifikáciu veriteľa zákonom vyžadovaným spôsobom. Zo zmluvy nevyplýva úplné uvedenie IČO a sídla spoločnosti, ktoré nie je viditeľné. Obchodné meno veriteľa je vyjadrené nejasne, nakoľko v záhlaví zmluvy je uvedené označenie: „Slovenská požíčovňa špecialista na pôžičky“, pri ktorom názve je uvedené neúplné IČO a DIČ a pod označením je názov „veriteľ: Consumer Finance Holding, a.s.“. Takýto spôsobom vyjadrenia zákonné náležitosti - obchodného mena veriteľa považoval súd za mátauci, pre dlžníka, pretože umožňuje rôzne vnímanie názvu veriteľa, čo je z pohľadu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ neprípustné. Preukázanie danej zákonnej náležitosti zaťažovalo žalobcu bez ohľadu, či Zmluva bola uzatvorená prostredníctvom finančného sprostredkovateľa, ktorý bol identifikovaný na strane 11/20 Zmluvy. Zmluva predpísaným spôsobom nevyjadruje náležitosť v ust. § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ a uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v ust. § 11 ods. 2 písm. b) ZoSÚ a poskytnutý úver sa tým považuje za bezúročný a bez poplatkový.

38. Podľa zmluvy žalovanému 1/, 2/ bol poskytnutý úver pri dohodnutej fixnej ročnej úrokovej sadzbe na úrovni 14,90 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). V predmetnej Zmluve presahuje dohodnutá úroková sadzba úroveň priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v roku 2015 pri úveroch so splatnosťou od 5 do 10 rokov podľa údajov evidovaných a zverejňovaných NBS. Hodnota ročnej úrokovej sadzby sa v rozhodnom období (v čase uzatvorenia zmluvy) pohybovala na úrovni 12,37 % zo stavu úverov a pri nových úveroch na úrovni 9,55 %.

39. Za rozporné s dobrými mravmi sa vo všeobecnosti považuje, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ napríklad využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úrokov v predmetnej zmluve neprevyšuje podstatným spôsobom obvyklú odplatu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a súd preto nepovažoval dojednanie Zmluvy o odplate za rozporné s dobrými mravmi pre neúmerňú výšku a za absolútne neplatné podľa § 39 OZ.

40. Pokiaľ ide o konfrontáciu výšky dojednanej odplaty s ust. § 53 ods. 6 OZ táto nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Uvedená podmienka bola tiež splnená, pretože dohodnutá odplata pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe na úrovni 14,90 % v Zmluve je síce vyššia ako priemerná úroková sadzba za obdobné úvery, avšak neprevyšuje dvojnásobok priemernej RPMN ku dňu uzavretia zmluvy, čím neodporuje zákonu.

41. Povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako veriteľa, bolo s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosti žalovaného 1/, 2/ splácať spotrebiteľský úver a zohľadniť dobu, na ktorú si vzal spotrebiteľský úver, výšku a príjem spotrebiteľa a tiež účel úveru. Žalobca nepreukázal, že uvedenú schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver posudzoval s ohľadom na konkrétne údaje o jeho príjmoch a výdavkoch, rodinnom stave a s prihliadnutím na údaje aj z príslušnej databázy alebo registra. Pritom súdu je za jeho úradnej činnosti známe, že žalovaným boli poskytnuté úverové prostriedky opakovane aj v iných prípadoch, kedy úvery rovnako nesplácali, najmä na uhradenie predchádzajúcich záväzkov. Uvedené je zrejmé napr. vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 11Csp/14/2020, kde bol žalovanému zo strany žalobcu poskytnutý úver na uhradenie predchádzajúcich záväzkov žalovaného voči právnenmu predchodcovi žalobcu vo výške 3.456,05 EUR a 4.216,87 EUR. Nový úver za vysokú cenu zo strany klienta je vnímaný ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je klient vo finančnej tiesni a berie úver, možno konštatovať, že ide o prirodzený postup. Naopak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý sa zohľadňuje pri vyhodnocovaní vadnosti právneho úkonu. Veriteľ preto aj v predmetnej veci musel počítat s následkami pri podcenení bonity dlžníka, v čom je potrebné vidieť podnikateľské riziko, ktoré sám veriteľ na seba poskytovaním úverov podstupuje. Uvedené nemožno presúvať na farchu klienta. Postup v súlade s ust. § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ žalobca nepreukázal a úver žalovanému poskytol bez údajov o jeho sociálno-ekonomickej situácii. Uvedený postup zakladá hrubé porušenie ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

42. Vzhľadom na uvedené nedostatky zmluvy a vadný postup veriteľa pred uzatvorením zmluvy bez odbornej starostlivosti, súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 ZoSÚ, pretože Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. b), j), y) ZoSÚ. Súd pri výške nesplateného zostatku úveru vychádzal zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad. Od celkovej sumy úveru poskytnutého žalobcom súd odpočítal úhrady vo výške 2.557,72 EUR, ktoré žalovaný vykonal na úhradu úveru zo Zmluvy č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad na zmluvu. Rovnako žalobca potvrdil, že žalovaní ku dňu podania žaloby zaplatili predmetnú čiastku. Žalobca následne procesne reagoval na dodatočné úhrady, ktoré žalovaní 1/ a 2/ uskutočnili po podaní žaloby spolu vo výške 120 EUR. Vzhľadom na vyššie konštatovaný záver, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.149,28 EUR spolu s príslušenstvom, ktorá zodpovedá rozdielu medzi sumou poskytnutého úveru požadovanú žalobcom v súdnom konaní po zmene žaloby a žalovanými 1/ a 2/ už vykonaných úhrad.

43. Podľa oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vyplýva, že právny predchodca žalobcu úver zosplatal ku dňu 19. 07. 2017 a žalovaných vyzval na úhradu dlžného zostatku po doručení Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017. Právny predchodca žalobcu predmetné oznámenie na adresu žalovaných uvedenú v zmluve. Podľa čl. XVI. Zmluvné podmienky, bod 14.2 Zmluvy, zásielka sa považuje za doručenu, keď klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy sa oznámenie zaslané spoločnosťou na známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené. Vzhľadom na to, že žalovaní 1/, 2/ neuhradili dlžný zostatok v zmysle oznámenia, omeškanie žalovaných 1/ a 2/ sa začalo dňom nasledujúcim po uplynutí bežnej doby na doručenie listovej zásielky, teda šiestym dňom nasledujúcim po doručení zásielky, počnúc od dňa 26. 07. 2017. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.149,28 EUR počnúc od 26. 07. 2017 do zaplataenia podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.

44. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP v zmysle zásady procesného úspechu. V rozsahu, v ktorom konanie o žalobe bolo čiastočne zastavené súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady zavinenia (§ 256 ods. 1 CSP). Žalovaní zaviniли zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 120,- Eur spolu príslušenstvom, pretože čiastočné plnenia uskutočnili až po podaní žaloby na súd, čo žalobcu viedlo ku späťvzatiu žaloby. Ďalej súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na čiastočný procesný úspech oboch strán súd vyslovil, žiadna nemá na náhradu trov konania právo. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol žalobný nárok o zaplatenie istiny vo výške 3.827,30 EUR spolu s príslušenstvom. Súd vyhovel žalobe čiastočne a žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.149,28 EUR spolu s príslušenstvom, pričom vo zvyšku žalobu zamietol. Z tohto vyplýva, že žalobca a žalovaní 1/ a 2/ mali vo veci len čiastočný procesný úspech, preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).